

POWINAĆ SIĘ (7) *vb pf*

się (6), sie (1).

o jasne.

fut 3 sg powinie się (4). \diamond *1 pl* powini(e)m się (1). \diamond *praet 3 sg f* powinęła się (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – *XVIII w. s.v. powinąć.*

Potknąc się, pośliznąć; przenie (7) :

a) *O doznaniu niepowodzeń* (6) : Można Rzeczpospolita y was vbogáci/ A gdzie fye tá powinie/ tám fwe káždy tráci. *KochZg B.*

Fraza: »[komu] powinie się noga« [*w tym: w czym* (1)] [*szyk zmienny*] (5): Táže tefz lkoro mu [Rzymowi] lię powinęła nogá Ze wżyftkiego nań światá vderziła trwogá *MączKoch nlb 12 [idem KochFr]*; á co lię teraz fczęśliwym twoiem powodzeniem zákryło/ y co lię zátáiło/ to lię potym okaże/ lkoroć lię wczem nogá powinie [*si quid adversi tibi acciderit*]. *ModrzBaz 40v; KochFr 82; GrabowSet G2v; CzahTr 13v.*

b) *Umrzeć* (1) : A my co lię Potentaty y mądrymi czyniem/ Wlkoro lię więc raz powiniem. Iuż nas tu żaden ná świecie znáiomy nie pytay/ Ani lię iuż známi witay. *KlonŻal C3.*

Formacje współrdzenne cf 2. WIĆ.

ALKa